Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

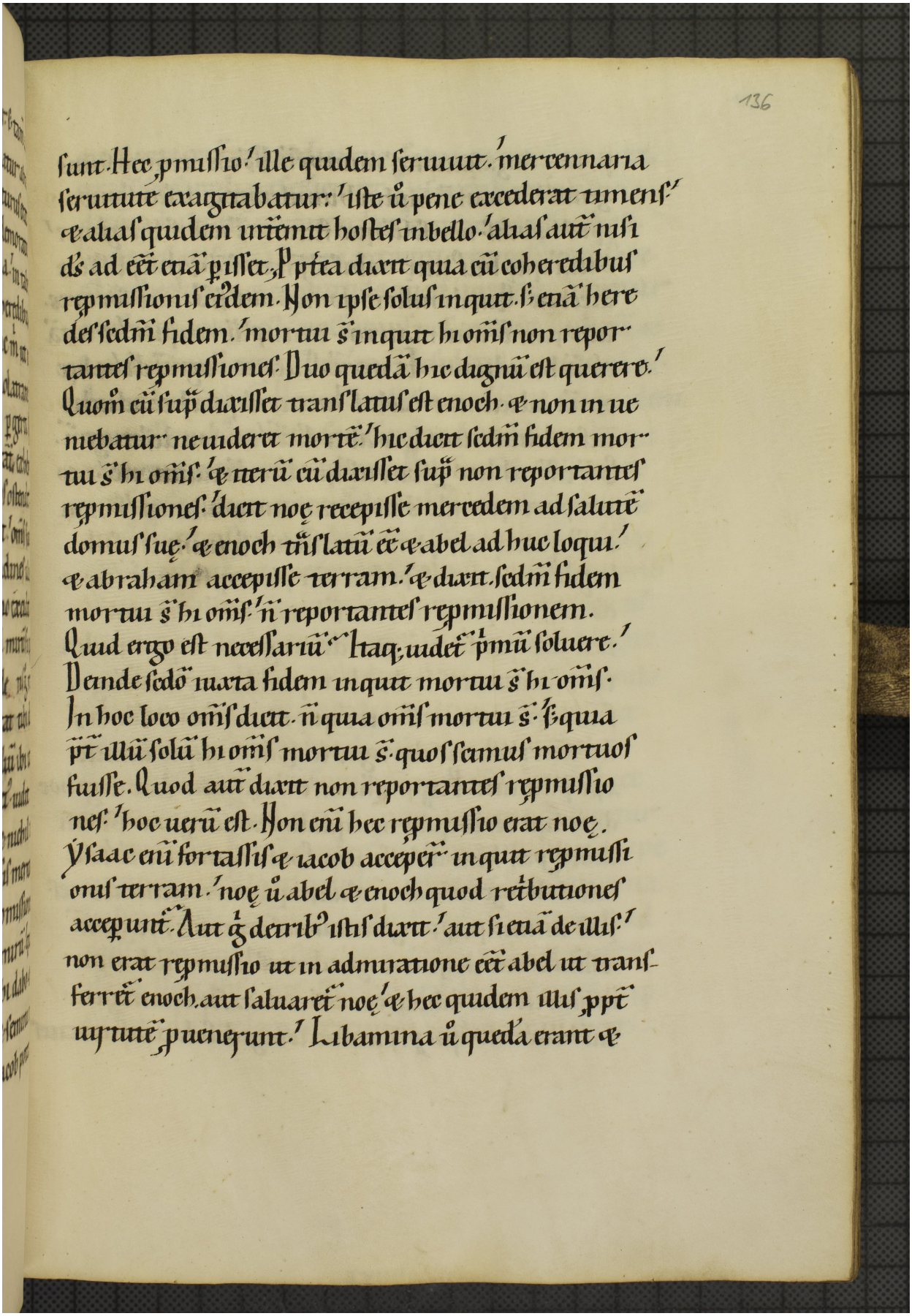

136

sunt. Hec pmissio. ille quidem seruuit. mercennaria
seruitute exagitabatur. iste ũ pene excederat timens.
et alias quidem uitemit hostes in bello. alias autẽ nisi
ds ad eẽt etiã pisset, p ptea dixit quia cũ coheredibus
repmissionis eidem. Non ipse solus inquit. s. etiã here
des sedm̃ fidem. mortui s̃ inquit hi omis non repor
tantes repmissiones. Duo quedã hic dignũ est querere.
Quom cũ sup̃ dixisset translatus est enoch. et non in ue
niebatur ne uideret mortẽ. hic dicit sedm̃ fidem mor
tui s̃ hi omis. et iterũ cũ dixisset sup̃ non reportantes
repmissiones. dicit noe recepisse mercedem ad salutẽ
domus sue. et enoch tr̃slatũ eẽt et abel ad huc loqui.
et abraham accepisse terram. et dixit. sedm̃ fidem
mortui s̃ hi omis. ñ reportantes repmissionem.
Quid ergo est necessariũ. Itaq; uidet pmũ soluere.
Deinde sedõ iuxta fidem inquit mortui s̃ hi omis.
In hoc loco omis dicit. ñ quia omis mortui s̃. s. quia
pt illũ solũ hi omis mortui s̃. quos scimus mortuos
fuisse. Quod autẽ dixit non reportantes repmissio
nes. hoc uerũ est. Non enũ hec repmissio erat noe.
Ysaac enũ fortassis et iacob accepẽ inquit repmissi
onis terram. noe ũ abel et enoch quod retributiones
accepuntẽ. Aut g detrib istis dixit. aut si etiã de illis.
non erat repmissio ut in admiratione eẽt abel ut trans-
ferrẽt enoch. aut saluarẽt noe. et hec quidem illis ppt
uirtutẽ pueneruit. Libamina ũ quedã erant et